

Гуфторҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахулоқ таъоло

Коди гуфтор: 72

**Ақойид
Шинохти халифаи Худованд дар
замин
Шуъуни Мансур ва даъвати ӯ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Гуфторе аз он ҳазрат ҳангоме ки шунид душманонаш
ӯро ихота кардаанд.

Шуморе аз ёронамон моро хабар доданд, гуфтанд: Ҳазрати Мансури Ҳошими Хуросонӣ ки шунид душманонаш ӯро ихота кардаанд, даст ба дуъо бардошт ва фармуд:

<<Эй Худованд! Бандаатро дарёб; Чароки душманонат монанди гургҳо ба ӯ ҳамла овардаанд ва монанди кафторҳо ӯро ихота кардаанд, дар ҳоле ки барои куштаниаш аз ҳам пешӣ мегиранд ва барои хӯрданиаш бар сари якдигар мезананд ва об аз даҳонашон бар рӯи замин чорӣ аст! Чашмҳошон аз ғазаб хунолуд аст ва панҷаҳошон монанди ханҷарҳои кашида намоён! Гоҳе ба сӯй ӯ медаванд ва гоҳе бар рӯи ӯ мечаҳанд! Ҳар як гуруснатар аз дигарӣ, бо ғурришҳои мумтад ва мукаррар! Инки машғали хешро фурузон кун ва чӯбаи хешро бичунбон ва ононро бо фарёдат битарсон, то монанди гурбаҳо гурезон шаванд ва аз ҳар чизи баланде боло раванд; Чароки онон аз ҳузури Ту ғофиланд ва бар сӯй ҳар зулме мойиланд! Ҳамвора ба хуни ман ташнаанд ва дар интизори лағзишам ба сар мебаранд! Калимоти даҳонамро мешуморанд ва радди поҳоямро дунбол мекунанд! Аз афтодонам хушнуд мешаванд ва бар нолаҳоям қаҳқаҳ сар медиҳанд! Синаҳояшон аз бугзи ман ғудохта ва дилҳошон аз кинаи ман оканда! Орзуманданд ки мағзи манро бикананд ва умедворанд ки кабеи манро бихуранд! Дар ҳоле ки ман ба онон ситае накардаам ва ҷону молае аз онон наситондаам, балки ононро ба сӯй Ту фаро хондаам ва ба ёрии халифаат фармон додаам, то ононро аз рӯй меҳр бибахшӣ ва ба замин ки ваъда додаи бирасонӣ, то аз боло ва пойинашон бихуранд ва пас аз серӣ гурусна нашаванд! Пас оё душманӣ бо ман барои онон бачост?! Ё сабби ман барои онон равост?! Дар ҳоле ки ман падари меҳрубони онон ва бародари ғамхорашон ҳастам ва барои хушбахтияшон ранҷ мебарам ва барои наҷоташон хатар мекунам, бе ҳеҷ музде ки бар онон гарон ояд ё тозиёнае ки ононро биторонад, то пас аз гумроҳӣ роҳро биёбанд ва пас аз бечорагӣ чораро; Ҳангоме

ки тӯфони фитна бар онон мевазад ва тандӯр оташ бар онон мезанад ва тагарги зулм бар онон меборад ва паноҳгоҳе барои онон нест>>!

Сипас рӯи худро ба мо намуд ва фармуд:

<<Ман шамъи шумо дар торикиҳои зимистон ҳастам! Ба ман наздик шавед то рӯшанойии ёбед ва аз ман дурӣ наҷӯед ки дар торикӣ фуру мемонед ва Худованд ба коре ки мекунад огоҳ аст>>!

